

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง สำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการศึกษาชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง แบบทดสอบวัดความรู้ แบบสังเกต พฤติกรรม และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนภาคความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ผู้เรียนตอบแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเอง

ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเองได้พัฒนาขึ้นโดยใช้ระบบการเรียนการสอนของ ติคและ แครี่ เป็นแนวทางในการสร้าง โดยสรุปเป็นขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป ผู้จัดได้กำหนดชุดประสงค์ปลายทางหลังจากเรียนจาก ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเองนี้แล้วคือ

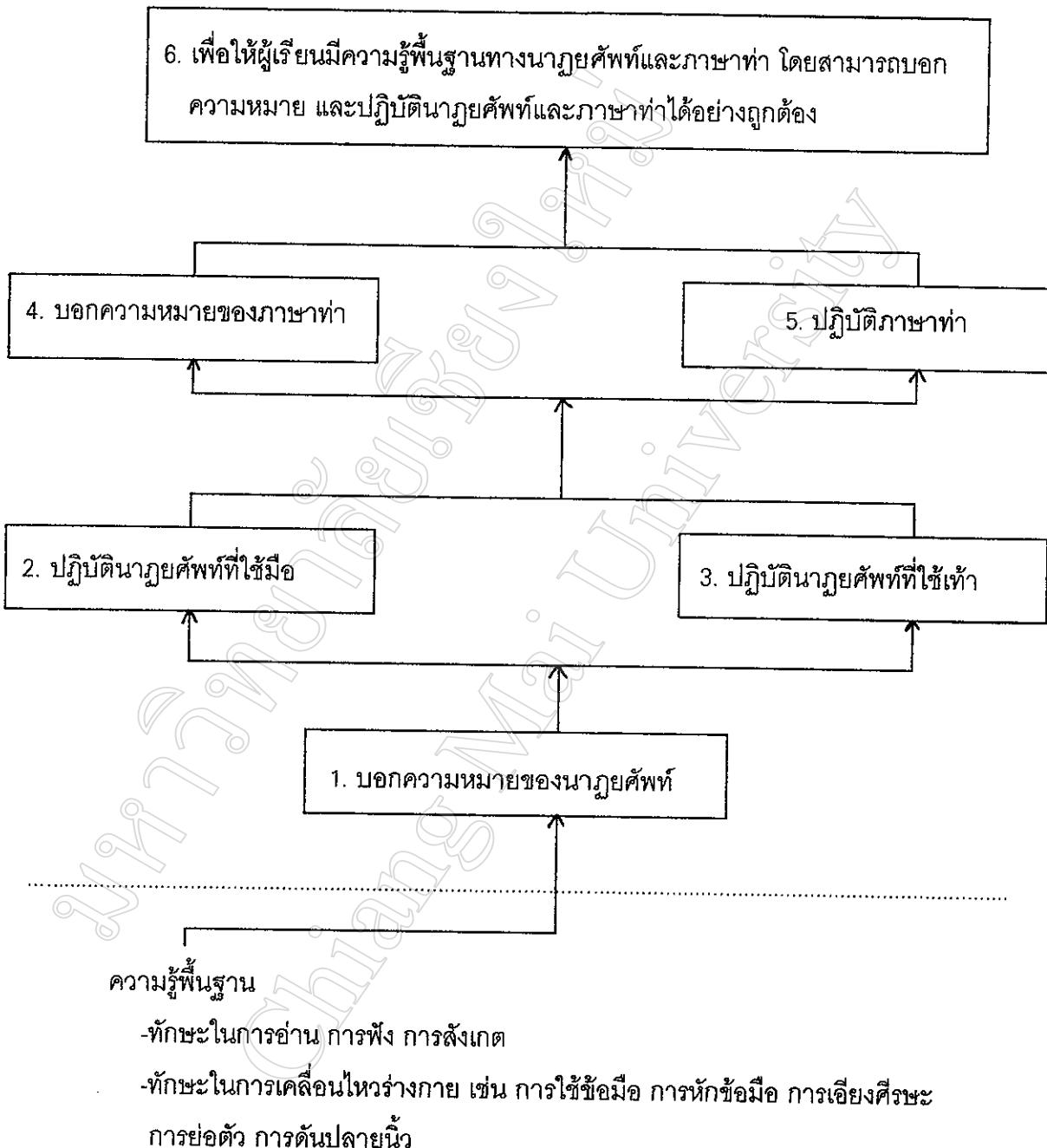
1) วัตถุประสงค์ทั่วไป เรื่อง ลักษณะการร่ายรำเบื้องต้น

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทาง nauyศิลป์และภาษาท่า โดยสามารถตอบออกความ หมายและปฏิบัตินauyศิลป์ และภาษาท่าได้อย่างถูกต้อง

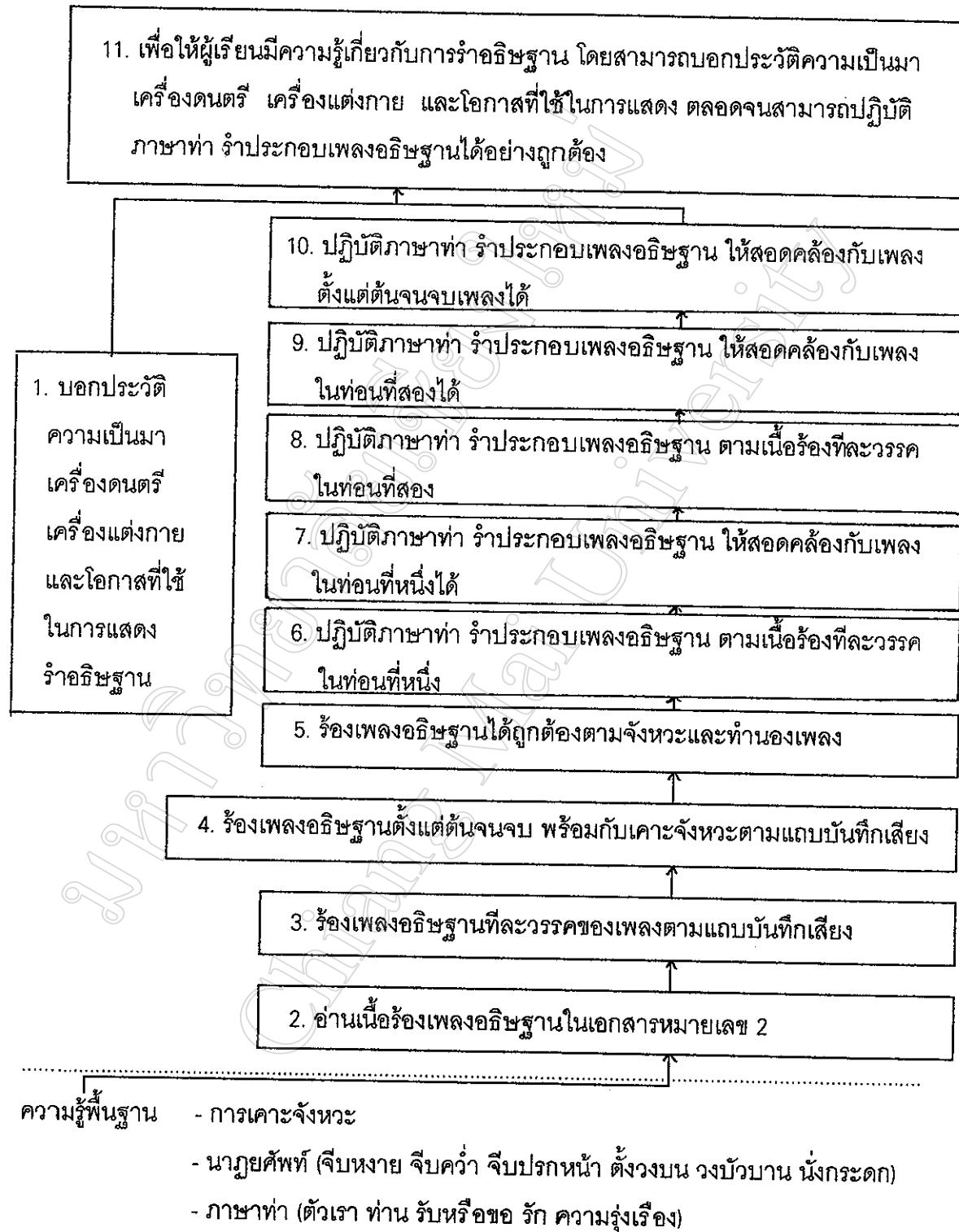
2) วัตถุประสงค์ทั่วไป เรื่อง ภาษาท่า รำประกอบเพลงอธิษฐาน

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการรำอธิษฐาน โดยสามารถตอบออกประวัติความเป็นมา เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย และโอกาสที่ใช้ในการแสดง ตลอดจนสามารถปฏิบัติภาษาท่า รำประกอบเพลงอธิษฐานได้อย่างถูกต้อง

2. วิเคราะห์งานการเรียนรู้ ผู้จัดได้ระบุเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนควรกระทำได้ตาม ลำดับก่อนหลัง เพื่อจะนำไปสู่พฤติกรรมปลายทาง ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิ 2 งานการเรียนรู้เรื่อง ลักษณะการร่ายรำเบื้องต้น

3. กำหนดพฤติกรรมนำทางและลักษณะของผู้เรียน ในการเรียนแต่ละครั้งผู้วิจัยกำหนดให้พฤติกรรมได้เส้นประเป็นพฤติกรรมนำทาง และพฤติกรรมเหล่านี้อสีนประเป็นพฤติกรรมที่ต้องการในการเรียนแต่ละครั้ง (ให้ดูที่แผนภูมิ 2 และ 3) และลักษณะของผู้เรียน ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้คือ

ผู้เรียนเป็นครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเฉพาะเรื่อง ในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการร่ายรำเบื้องต้น และการรำอธิษฐาน

4. เนียนรู้ประสบการณ์เชิงพฤติกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสบการณ์เชิงพฤติกรรมในแต่ละเรื่องไว้ดังนี้คือ

เรื่อง ลักษณะการร่ายรำเบื้องต้น

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางนาฏยศิลป์และภาษาท่า โดย

1. เมื่อกำหนดชื่อความชนิดต่าง ๆ ให้ ผู้เรียนสามารถจำแนกได้ว่าข้อใดเป็นความหมายของนาฏยศิลป์
2. เมื่อกำหนดคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัตินาฏยศิลป์ที่ใช้มือ ผู้เรียนสามารถเลือกชื่อนาฏยศิลป์ที่มีความสอดคล้องกับคำอธิบายได้อย่างถูกต้อง
3. เมื่อกำหนดชื่อนาฏยศิลป์ที่ใช้มือ ผู้เรียนสามารถเลือกคำอธิบายที่มีความสอดคล้องกับชื่อนาฏยศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
4. เมื่อกำหนดชื่อนาฏยศิลป์ที่ใช้มือให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัตินาฏยศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
5. เมื่อกำหนดคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัตินาฏยศิลป์ที่ใช้เท้า ผู้เรียนสามารถเลือกชื่อนาฏยศิลป์ที่มีความสอดคล้องกับคำอธิบายได้อย่างถูกต้อง
6. เมื่อกำหนดชื่อนาฏยศิลป์ที่ใช้เท้า ผู้เรียนสามารถเลือกคำอธิบายที่มีความสอดคล้องกับชื่อนาฏยศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
7. เมื่อกำหนดชื่อนาฏยศิลป์ที่ใช้เท้าให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัตินาฏยศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
8. เมื่อกำหนดชื่อความชนิดต่าง ๆ ให้ ผู้เรียนสามารถจำแนกได้ว่าข้อใดเป็นความหมายของภาษาท่าที่ถูกต้อง

9. เมื่อกำหนดชื่อภาษาท่าให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาษาท่าได้อย่างถูกต้อง
10. เมื่อกำหนดคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติภาษาท่า ผู้เรียนสามารถเลือกชื่อภาษาท่าที่มีความสอดคล้องกับคำอธิบายได้อย่างถูกต้อง
11. เมื่อกำหนดชื่อภาษาท่าให้ ผู้เรียนสามารถเลือกคำอธิบายที่มีความสอดคล้องกับชื่อภาษาท่าได้อย่างถูกต้อง
 - เรื่อง ภาษาท่า รำประกอบเพลงอธิษฐาน
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการรำประกอบเพลงอธิษฐาน โดย
1. เมื่อกำหนดข้อคำถามเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของรำอธิษฐาน ผู้เรียนสามารถเลือกตอบได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดชื่อของเครื่องดนตรีให้ ผู้เรียนสามารถจำแนกชื่อเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงรำอธิษฐานได้อย่างถูกต้อง
3. เมื่อกำหนดรูปแบบการแสดงกาย ผู้เรียนสามารถจำแนกลักษณะของเครื่องแต่งกายที่ใช้ในการแสดงรำอธิษฐานได้อย่างถูกต้อง
4. เมื่อกำหนดชื่องานต่าง ๆ ให้ ผู้เรียนสามารถเลือกโอกาสที่ใช้ในการแสดงรำอธิษฐานได้
5. ผู้เรียนสามารถร้องเพลงอธิษฐานได้อย่างถูกต้องตามจังหวะและทำนองเพลง
6. เมื่อเปิดเพลงอธิษฐานจากแบบบันทึกเสียง ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาษาท่ารำประกอบเพลงอธิษฐานได้อย่างถูกต้อง
7. เมื่อกำหนดคำอธิบายของภาษาท่าที่ใช้รำประกอบเพลงอธิษฐาน ผู้เรียนสามารถจำแนกท่ารำให้ตรงกับเนื้อร้องได้
8. เมื่อกำหนดชื่อภาษาท่าที่ใช้รำประกอบเพลงอธิษฐาน ผู้เรียนสามารถจำแนกท่ารำให้ตรงกับเนื้อร้องได้
9. เมื่อกำหนดเนื้อร้องเพลงอธิษฐานให้ ผู้เรียนสามารถเลือกตอบได้ว่าจะต้องใช้ท่ารำใด
5. สร้างแบบทดสอบ ผู้จัดได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์จากจุดมุ่งหมายทั้วไปในการเรียนรู้ และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละเนื้อหา เพื่อนำเข้ามุ่งมาสร้างแบบทดสอบให้มีความสัมพันธ์กัน

6. กำหนดกิจกรรมการเรียน สือการเรียน และการวัดผล กิจกรรมการเรียนของชุดฝึกกิจกรรมภาษาศิลป์ด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองตามลำดับและขั้นตอนของงานการเรียนรู้ โดยใช้สื่อของการเรียน ซึ่งประกอบด้วย เอกสารประกอบภาพ เทปวิดีทัศน์ และแบบบันทึกเสียง สื่อทั้ง 3 ชนิดนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยวิเคราะห์จากความรู้พื้นฐานและลักษณะของผู้เรียนเพื่อให้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ สรุณการวัดผลผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง โดยมีชองแบบฝึกหัด และใบเฉลยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบเพื่อหาจุดบกพร่องและพัฒนาตนเองต่อไป

เมื่อได้ดำเนินการสร้างตามแนวทางที่ระบุไว้แล้ว ก็ได้เป็นชุดฝึกกิจกรรมภาษาศิลป์ที่มีลักษณะเป็นชุดสื่อผสม ซึ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ใน การเรียนจากชุดฝึกนี้ผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมการเรียนจากคำแนะนำที่ปรากฏในคู่มือการใช้ โดยศึกษาไปตามลำดับและขั้นตอนของงานการเรียนรู้ ตามขั้นตอนความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้กำหนดเวลาในการเรียนที่ตายตัว จากการที่ได้ทดลองการใช้ชุดฝึกกิจกรรมภาษาศิลป์เพื่อการปรับปรุง พบว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงต้องใช้เวลาในการเรียนที่แตกต่างกันตามความสามารถของแต่ละคน ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดเวลาในการเรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนไปตามความสามารถของตนเอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนภาคความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการนำแบบทดสอบภาคความรู้ไปทดสอบกับผู้เรียนแล้วนำคะแนนหั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าสถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test ดังตาราง 1 ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างทางสถิติของคะแนนภาคความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนชุดฝึกกิจกรรมภาษาคิดปั้ดวยตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	23.80	245	4399	11.91***
หลังการทดลอง	15	40.13			

$$*** t.001 (df 15 - 1) = 4.140$$

จากตาราง 1 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.91 ซึ่งมากกว่าค่า t ในตาราง (ที่ระดับนัยสำคัญ .001 df (15 - 1) t = 4.140) แสดงว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นั้นเดือ การเรียนจากชุดฝึกกิจกรรมภาษาคิดปั้ดวยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการนำแบบสังเกตพฤติกรรมไปประเมินกับผู้เรียน แล้วนำคะแนนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าสถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test ดังตาราง 2, 3 และ 4 ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างทางสถิติของคะแนนภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ลักษณะการร่ายรำเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	97.46		3364	774374 23.02***
หลังการทดลอง	15	321.73			

$$*** t.001 (df 15 - 1) = 4.140$$

จากตาราง 2 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 23.02 ซึ่งมากกว่าค่า t ในตาราง (ที่ระดับนัยสำคัญ .001 df (15 - 1) t = 4.140) แสดงว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นั่นคือ การเรียนจากชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติเพิ่มขึ้นจริง

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างทางสถิติของคะแนนภาคปฏิบัติการร้องเพลง
ของชุมชนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	5.46			
หลังการทดลอง	15	16.93	172	2256	9.87***

*** t.001 (df 15 - 1) = 4.140

จากตาราง 3 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.87 ซึ่งมากกว่าค่า t ในตาราง (ที่ระดับนัยสำคัญ .001 df (15 - 1) t = 4.140) แสดงว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นั้นคือ การเรียนจากชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติเพิ่มขึ้นจริง

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างทางสถิติของคะแนนภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาษาท่า รำประกอบเพลงอธิษฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	5.46			
หลังการทดลอง	15	21.80	245	4365	12.37***

$$*** t.001 (df 15 - 1) = 4.140$$

จากตาราง 4 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.37 ซึ่งมากกว่าค่า t ในตาราง (ที่ระดับนัยสำคัญ .001 df (15 - 1) t = 4.140) แสดงว่า คะแนนภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นั้นคือ การเรียนจากชุดผู้กิจกรรมน้ำใจศิลป์ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติเพิ่มขึ้นจริง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่ามัชณิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ผู้เรียนตอบแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า

จากการนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเอง ไปให้ผู้เรียนตอบหลังจากที่ได้ใช้ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ด้วยตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ค่ามัชณิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ผู้เรียนตอบแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า

ที่	ข้อความ	จำนวนคน					\bar{X}	S.D.
		เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น	ไม่เห็น		
	อย่างยิ่ง	ด้วย	ด้วย	อย่างยิ่ง				
1.	ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ชุดนี้สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว	6	9	-	-	-	4.40	0.50
2.	การใช้ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ทำให้เสียเวลา เนื่องจากมีสื่อหลายชนิด	-	-	2	9	4	4.13	0.63
3.	ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ชุดนี้ไม่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียน	-	-	-	4	11	4.73	0.45
4.	การเรียนโดยใช้ชุดฝึกกิจกรรม nauyศิลป์ ทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยความมั่นใจ	5	8	2	-	-	4.20	0.67

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	จำนวนคน			\bar{X}	S.D.
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย อย่างปานกลาง	เห็นด้วย อย่างน้อย		
5.	การใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน เนื่องจากมีสื่อหลากหลายชนิด	-	1	-	9	5
6.	คำขอใบอนุญาตแต่ละแห่งน่า มีความซัดเจนง่ายต่อ การเข้าใจ	9	5	1	-	4.53
7.	รูปภาพมีความซัดเจนในการ สื่อความหมายดี	11	3	1	-	4.66
8.	ภาพและเสียงประกอบในแบบ วิดีทัศน์มีความซัดเจน สื่อความ หมายได้ดี	12	3	-	-	4.80
9.	การฝึกร้องเพลงจากแบบบันทึก เสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถร้อง ^{ร้อง} เพลงได้ไม่สับสน	10	4	1	-	4.60
10.	การเรียนด้วยชุดฝึกกิจกรรม นาฏศิลป์ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ เนื้อร้อง และฝึกปฏิบัติได้ดีกว่า การเรียนโดยทั่วไป	6	5	4	-	4.13

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	จำนวนคน				\bar{X}	S.D.	
		เห็นด้วย	เห็นด้วย ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ไม่เห็น	อย่างยิ่ง	ด้วย	ด้วย	อย่างยิ่ง
11.	เนื้อหาของชุดฝึกกิจกรรม นาฏศิลป์ มีมากเกินไป	-	-	4	8	3	3.93	0.70
12.	เวลาที่ใช้ในการเรียนชุดฝึก กิจกรรมนาฏศิลป์น้อยเกินไป	3	4	3	4	1	2.73	1.27
13.	ผู้เรียนมีความต้องการที่จะ ให้มีชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ ในเนื้อหาอื่น ๆ อีก	11	4	-	-	-	4.73	0.45
14.	ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ ควรจะได้มีการเผยแพร่ไป ยังโรงเรียนประถมศึกษาที่ ขาดแคลนคุณผู้สอนที่มีความสามารถ ทางด้านนาฏศิลป์	14	1	-	-	-	4.93	0.25
15.	ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ สามารถเพิ่มพูนความรู้ และ ทักษะในการปฏิบัติ สำหรับ ผู้ที่สนใจได้เป็นอย่างดี	13	2	-	-	-	4.86	0.35
		รวม				4.37	0.61	

จากตาราง 5 ผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 9 คน) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (4.40) ว่าชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 9 คน) ไม่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (4.13) ว่าการใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ทำให้เด็กๆ เนื่องจากมีสื่อหน่วยชนิด นอกจากรูปแบบผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 11 คน) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุด (4.73) กับข้อความที่ว่าชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ไม่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ขณะเดียวกันมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 8 คน) เห็นด้วยในระดับมาก (4.20) กับข้อความที่ว่าการใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ด้วยความมั่นใจ และมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 9 คน) ไม่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (4.20) กับข้อความที่ว่าการใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน เนื่องจากมีสื่อหน่วยชนิด มีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 9 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในระดับมากที่สุด (4.53) ว่าคำอธิบายในแต่ละเนื้อหามีความชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากรูปแบบผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 11 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งชัดเจน (4.66) ว่ารูปภาพมีความชัดเจนในการสื่อความหมายได้ดี ขณะเดียวกันก็มีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 12 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งในระดับมากที่สุด (4.80) ว่าภาพและเสียงประกอบในไฟปัตติทัศน์มีความชัดเจน สื่อความหมายได้ดี และมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 10 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในระดับมากที่สุด (4.60) ว่าการฝึกของเพลงจากแบบบันทึกเสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถร้องเพลงได้ไม่สับสน ยังมีผู้เรียนอีก (จำนวน 6 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งชัดเจนอยู่ในระดับมาก (4.13) ว่าการเรียนด้วยชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และฝึกปฏิบัติได้กิจกรรมเรียนโดยทั่วไป นอกจากรูปแบบผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (2.73) เกี่ยวกับข้อความที่ว่าเวลาที่ใช้ในการเรียนชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์น้อยอย่างไรก็ตาม ผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 11 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุด (4.73) ว่า ผู้เรียนมีความต้องการที่จะให้มีชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ในเนื้อหาอื่น ๆ อีก และมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 14 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งและอยู่ในระดับมากที่สุด (4.93) ว่าชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ ควรจะได้มีการเผยแพร่ไปยังโรงเรียนประถมศึกษา ที่ขาดแคลนครุภัณฑ์ที่มีวัสดุทางด้านนาฏศิลป์ ขณะเดียวกันมีผู้เรียนส่วนใหญ่ (จำนวน 13 คน) เห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในระดับมากที่สุด (4.86) ว่าชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ชุดนี้ สามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติสำหรับผู้ที่สนใจได้เป็นอย่างดี

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิด

ตาราง 6 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน / คน
1. เพศ	
หญิง	15
ชาย	-
2. อายุ	
35 - 40 ปี	7
41 - 45 ปี	3
46 - 50 ปี	2
51 - 55 ปี	2
58 ปี	1
3. สถานภาพ	
โสด	-
สมรส	15
4. ประสบการณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศ	
ไม่มีประสบการณ์	9
1 ปี	1
3 ปี	3
6 ปี	1
12 ปี	1
5. เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ	
เคย	1
ไม่เคย	14

ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนเป็นเพศหญิงทั้งหมด คือ 15 คน มีอายุระหว่าง 35 - 40 ปี จำนวน 7 คน อายุ 41 - 45 ปี จำนวน 3 คน อายุ 46 - 50 ปี จำนวน 2 คน อายุ 51 - 55 ปี จำนวน 2 คน และอายุ 58 ปี จำนวน 1 คน สถานภาพสมรส จำนวน 15 คน ส่วนประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน ไม่มีประสบการณ์ในการสอน จำนวน 9 คน มีประสบการณ์ในการสอน 1 ปี จำนวน 1 คน 3 ปี จำนวน 3 คน 6 ปี จำนวน 1 คน และ 12 ปี จำนวน 1 คน และเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน นอกจากนี้ไม่เคยผ่านการอบรม จำนวน 14 คน

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผู้เรียนได้ให้ความเห็น หลังจากที่ได้เข้ารุ่ดฝึก กิจกรรมภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังนี้

1. สิ่งที่ผู้เรียนชอบมากที่สุดในชุดฝึกกิจกรรมภาษาอังกฤษ

- การได้ฝึกปฏิบัติตัวอย่าง
 - เอกสารหมายเลขอารบิก 1-2 เทปวิดีทัศน์และคู่มือการใช้
 - ขอบทุกอย่าง (จำนวน 2 คน)
 - แบบบันทึกเสียงและเทปวิดีทัศน์ เพราะทำให้ได้เรียนและฝึกหัดเหมือนมีครูมาสอน
- ด้วยตนเอง
- ชอบทุกกิจกรรมในการเรียนทำให้สามารถฝึกได้ และมั่นใจ
 - เนื้อหาลักษณะการร่ายรำเป็นต้นเพราะชัดเจนทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

(จำนวน 2 คน)

- การฝึกร้องเพลง
- เนื้อหาภาษาท่า เวลาฝึกปฏิบัติรู้สึกสนุก ปฏิบัติได้แล้วรู้สึกภูมิใจที่ได้มีความรู้

เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากขึ้น

- การได้ฝึกปฏิบัติจากเทปวิดีทัศน์เป็นขั้นตอนและชัดเจน
- ชอบเทปวิดีทัศน์ (จำนวน 4 คน)

2. สิ่งที่ผู้เรียนไม่ค่อยชอบในชุดฝึกกิจกรรมภาษาอังกฤษ

- แบบบันทึกเสียง เนื่องจากเพลงไม่ติดต่อกันและไม่หมวดด้าน
- ภาษาท่าในการร่ายรำประกอบเพลงอธิษฐาน เพราะยากสำหรับคนที่ไม่เคยสอนมาก่อน
- ระยะเวลาในการฝึกมีน้อย

- ไม่มีสิ่งไม่ชอบ (จำนวน 12 คน)
3. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ
- ต้องการให้มีชุดฝึกซึ้งนี้อีกหลาย ๆ เนื้อหา
 - ผู้ฝึกมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้ใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์
 - ชอบชุดฝึกมาก ๆ เพราะทำให้ผู้ฝึกปฏิบัติได้ถูกต้อง
 - ความมีการจัดทำและเสนอเนื้อหาอื่น ๆ อีก เพราะมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ไม่ว่าทักษะทางด้านนี้มาก
 - เป็นชุดฝึกที่ดีมาก ๆ หมายความว่าเป็นการเรียนสำหรับครูที่ไม่มีความชำนาญทางด้านนี้ นอกเหนือจากนี้ยังสามารถใช้สอนนักเรียนแทนตัวครูได้ (กรณีที่ครูขาด) โดยให้เด็กฝึกท่าทางตามแบบวิดีทัศน์ สำหรับเพลงก็ให้เด็กร้องตามแบบบันทึกเสียงได้
 - ชุดฝึกนี้ดีมาก ๆ และผู้เรียนไม่มีทักษะการรำ ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกบ่อย ๆ คงจะชำนาญขึ้น
 - เอกสารต่าง ๆ พร้อมทั้งอุปกรณ์ในชุดฝึก ทำให้ได้รับความรู้เป็นอย่างมาก และมีประโยชน์มาก จะพยายามนำไปถ่ายทอดให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
 - การฝึกคนสูงอายุและคนไม่เคยรำ หากจะดูความอ่อนช้อยนั้นคงยาก เพราะตัวแข็ง แต่การทำความเข้าใจ จากการอ่านและดูภาพประกอบนั้นสามารถทำได้ดี
 - การจัดทำชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ ควรจัดทำจากเรื่องง่าย ๆ ที่ใช้ท่าทางไม่มากนัก จะทำให้ผู้ฝึกมีความรู้พื้นฐานและมีกำลังใจในการฝึกมากขึ้น
 - ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเอง ควรเริ่มจากการรำง่าย ๆ และค่อยยกขึ้นตามลำดับจะดีมาก และควรมีหลาย ๆ เพลง
 - อย่างมีผู้ชี้แนะติดตาม และมีการฝึกพร้อมกันหลาย ๆ คน
 - การฝึกจากแบบวิดีทัศน์ ตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในช่วงเวลาที่ให้ฝึกปฏิบัติตามค่อนข้างจะเร็ว ควรสอนไป 2-3 ท่า และพักสัก 1-2 นาที เพื่อหยุดเตรียมในท่าต่อไป แต่ทั้งนี้ การสอนชัดเจนดี เพียงแต่สอนติดต่อกันเร็วไปหน่อย
 - แบบบันทึกเสียง ในด้านการฝึกปฏิบัติภาษาท่า จำประกอบเพลงขอเชิญชวน ควรบันทึกเพลงให้หมดทั้งด้าน เพื่อสะทกสะท้วกต่อการบททวนภาษาท่ารำ